

Alt Bladet vedkommende saalom: Indberetninger, Adresserforandringer o. l. o. adresseres Stjernen, Dannebrog, Nebraska.

Penge kan sendes i "Money Orders", Postnote, Bank-Note eller i Registeret Brev.

For penge der sendes i Løse Breve kan Udværterne ikke være ansvarlig.

P. M. Hannibal er min ejfænde Agent, og som saadan bevirkes det til at modtage og forlittere for saavel Abonnementspenge for "Stjernen" som ogsaa for Anertissementser.

C. H. Christensen i Fremont modtager Bestillingen og Betaling for "Stjernen" og forlitterer for samme. Prænumerat af Bladet kan erholdes hos ham. Mr. Christensen er ogsaa Agent for Dam og Hverdagsletter.

De Abonnenter, som i den senere Tid har indsendt Betaling for Bladet men ikke modtaget Rettinger, bedes at have lidt Taalmodighed med os. Næst Løbet af to Uger venter vi at saa den Ordning indført, at alle Abonnenternes Navne paatrykkes Pladen og det Dato, til hvilket Betalingen rækker, vil da findes opført ved Siden af Navnet.

Peter Ebbeson.

Udvalget af Valget i Maine var vistnok en Skuffelse for Demokraterne. Statens nuværende republikanske Repræsentation i Kongressen blev helt og holdent gjenvalgt med forøget Majoritet. Selvfølgelig vakte dette Udvalg megen Begejstring blandt Republikanerne. Men det afgørende Punkt i den nationale Valgkamp skal ikke søges i Maine. Det ligger paa New York, Indiana, Connecticut og New Jerseys tvivlsomme Slagmark.

Den Platform, som nylig af den republikanske Statskonvention blev vedtaget i Minnesota, er et mærkeligt Produkt. Det er høst man paa en engelstaler som en double header. Som bevis herpå er saa at lige alle Republikanere fra Landdistrikterne i nævnte Stat snart inde for Tolddesform. Dette kunde naturligtvis ikke undgaa at gøre sig Udslag i Konventionen, og Resultatet blev en Krydsning mellem Chicago-Platformen og Demokraternes Platform, der i hver en Linie belyser dens egne Ord.

De stakkels Minnesota-Republikanere er nu Gjenstand for en Synsfod af Spotteglober fra jaavel deres Partifæller i andre Stater som fra Demokraterne. En Guldsteppe-fabrikant ytrede forleden, at "Maffineri har saaledes fulgt Skridt med Efterfølgelsen paa forfalskede Løjer, at vi nu næsten er istand til at spinde og væve hyabomsfjæst indtagende Sand." Denne træffende Bemærkning viser hvorledes Tilvirkningen af forfalskede Varer i Lighed med Nageri er en to-faldet Forbrydelse. Bankøren, som udlaaner sine Penge til 24 pCt., har en Medskyldig i Landtageren, der frister ham med Tilbudet om saa høje Rentler. Og Fabrikanten, der laver skinnende nyt Løj af gamle Klude, og Giftblannderen, der producerer falske Kjøde- og Drillevarer, finder sin Meddelogtige i det store Publikum, der i mange Henseende ligefrem opmuntrer denne Praksis.

Det engang saa fortrinlige amerikanske Minnefølsystem er ikke længer det overlegne. Vi har i flere Aar staaet i Stampet i denne Henseende. Tyskland med dets kraftige monarkiske Regjeringsform gjør den Dag i idag større Fremskridt paa Uldrensingskunstens Omraade end den amerikanske Republik, hvis Styrelse og Grundhold er "Oplysning af Masserne." Denne alvorlige Sag begynder saa smaat at tiltrække sig Opmærksomhed fra ledende Stolemand inden Landet, og nogle af de mere aarvaagne ymte om, at det vist er paa høje Tid at indføre en Reform og saa i denne Henseende. Den store Ulempe har været, at Amerikanerne for mange Aar siden robede sig ind i det Selobdrag at deres Skoleystem havde naaet Fuldkommenhedens par excellence (og viselig var det engang det bedste i Verden) og dermed lagde de sig til at sove, og drømte ikke om, at der var Rum for Forbedring. Nu vaagner de pludselig og ser, at andre Ljører udenom.

Sturkions-Program.

Programmet er ved vore Gæsteres Medhjælpning allerede nu færdigt og sendes porfortrit.

R. Mortensen & Co., 140 E. Kinzie St., Chicago, Ill.

Evar paa en af "Observer." Bemærkninger i "Stjernen" No. 33.

Sec. 1, 2, 3 og 4 af Prohibitions-Platformen fremføres her til Oplysning for Observer. Jeg haaber, at Mr. Ebbeson snart vil offentliggjøre i "Stjernen" alle tre Platforme i deres Helhed.

Prohibitions-partiet, forfæmter til national Konvention og anerkjendende den almægtige Gud som Kilde til al flyvende Magt, erklærer herved:

1) Vi tilvirkning, Indførelse, Udbæring, Transport og Salg af alkoholiske Drikke skal anses som offentlig Forbrydelse og derfor forbydes og straffes som saadan.

2) Vi saadant forbud maa sikres gennem Tilfølg til vor nationale og de forskjellige States Konstitutioner, fremtvivnings ved Lov og udvæs ved administrative Autoriteter i Overensstemmelse hermed, og i den Hensigt at Organisatjonen af et Prohibitions-parti i Stat og Nation en tvingsende Nødvendighed.

3) Vi hvilkenomhelst Form af Besætning eller Regulation af Driftrafikken er istand til at god Styrke; at hvilkenomhelst Parti, som underkaster Regulation gennem Bevilling eller Besætning, gisforbuden med en saadan Trafik og bliver en virksom Hjelpe af Statens Beford, og vi antager daa det republikanske og demokratisk Parti for deres urolige Stilling til Gavn for den bevilgede Uretfærdighed, hvorved de medfølger sig Folkets forlangende om Prohibition og ved aaben Forbund med Driftrafikken forhindrer Lovens Gjennemførelse.

4) Vi vi begunstiger en øjeblikkelig Ophævelse af det indenlandske "Revenue" System, hvorved den nationale Regjering for Linden faar Underhold fra vor første nationale Val.

Efter at have henvist os til Sec. 4 af Prohibitions-sternes Platform, siger "Observer": "Det vilde være interessant, om Prohibitions-Mændene vilde oplyse os om, hvorledes dette kan mene andet end fri Whisky."

Navel, læs først Sec. 1; forsaar De den som værende i Favour af fri Whisky? Tag saa ganske forsigtig Sec. 3 i Betragtning, og De kommer ikke nærmere til fri Whisky, men tværtimod: Fabrikanten og Salg af Whisky forbydes. Altsaa kan der ikke være Tale om hversken Whiskystat eller fri Whisky.

Pr h b.

Dannebrog, 22de Sept., '88.

Til Byraadet i Dannebrog!

J "Stjernen" for den 12te September spurgte jeg, om Byraadet, eller dets Driftstyrer, havde givet sin Tilladelse til at holde Saloonforretningen gaende Søndagen den 9de September, og til denne Forespørgsel havde jeg god Grund, da jeg vidste, at Byraadets Driftstyrer selv besøgte Saloonen medens Trafikken foregik samme Dag.

Jfledetfor Evar paa ovenstaaende Spørgsmaal finder jeg i "Stjernen" for den 19de September en Opsats fra Byraadet, hvori meddeles, at jeg var vred og fornærmert og nærede et gammelt Nag til Mr. Hart, samt at Byraadet ikke vilde dandse hver Gang jeg sjettede og

at jeg kunde paatale Overtrædelse af Statsloven uden Byraadets Medvirken. Jeg vil herpaa svaare, at jeg hvoertten har eller har havt noget Nag til Mr. Hart personligt, men at jeg ikke kan godkende hans Forretning især naar den drives om Søndagen, ligeledes at jeg let kunde paatale Forbrydelsen, da jeg antagelig i Byraadets Driftstyrer har et sikkert Bidne, men jeg og 15 andre Mænd (deriblandt 3 af Byraadets medlemmer) samt 6 Kvinder foretrak for de nne Gang at sende Mr. Hart en skriftlig Advarsel betydnende ham at næste Gang Trafikken drives om Søndagen skal hele Lovens Styrke anvendes.

I de Tilfælde jeg har fundet mig foranlediget til at "sjøtse" for Byraadet, har Musikken været tagen fra Nebraska Lov, og jeg formoder, at Byraadet ikke angser at det dandse efter den Musik.

Nu, værd Byraad, tillad mig at spørge: I hvilken Hensigt blev De indfaldt? Er det for paa bedste Maade at styre og holde god Orden i Byen eller er det ikke? De har aflagt Ed paa redeligt og upartisk at udføre Deres Embedspligter og understøtte de For. States og Nebraska's Konstitutioner, og det er Deres Ret og Pligt at forbyde uordentlig Hus, og til saadant maa vel Saa loonen regnes naar den drives paa Søndagen eller paa Valgdagen.

November-Valget stunder snart til. Maatte vi da her i Dannebrog gennem Byraadets Optræden blive befriede fra at se og erfare at berusende Drikke udbdeles paa Saloonen, i Butiks-Bagrum, i Stalde og ud af Lommebælsker.

Da nu Byraadet har en Lawyer til dets Raadighed, maa det være let at finde ud, om visse Selstaber have Ret til at uddele Beer i Dannebrog Park om Søndagen, og hvis det er ulovligt kan Byraadet forhindre saadant.

Jeg er overbevist om, at alle respektable Indvaanere af Dannebrog gjerne ser Byraadet udføre dets Embedspligter, og i saa Fald kan Byraadet ogsaa vente at blive understøttet.

E. D. Schlytern.

Minden, Kearney Co. (Fra vor Korrespondent.)

Store Hjørder af Kvæg og Heste kommer næsten hver Dag her til Egnen fra den optørkede Stat Kansas og saldbys næsten til Spotpris. De stakkels Hestene der nede fra tør ikke gaa Vinterven imøde da de flere Steder næsten ingen Ting høfter af Korn. Disse Udvandrer fra Nabostaten, kan man tilbids ynktes om, da vi Nebraska-folk jo ikke har glemt den sunde Tid da Gæstgiverne jævneme fufede over vore Høveder og nu og da dalede ned paa vore følgende Kornmarker indtil alt var fuldstændigt tilintetgjort. Ved Tanken derom kan man jo godt høre Medlidenhed med andrer, da vi Nebraska-folk jo ikke har glemt den sunde Tid da Gæstgiverne jævneme fufede over vore Høveder og nu og da dalede ned paa vore følgende Kornmarker indtil alt var fuldstændigt tilintetgjort. Ved Tanken derom kan man jo godt høre Medlidenhed med andrer, da vi Nebraska-folk jo ikke har glemt den sunde Tid da Gæstgiverne jævneme fufede over vore Høveder og nu og da dalede ned paa vore følgende Kornmarker indtil alt var fuldstændigt tilintetgjort.

brew Johnson, da kan man ikke ynktes saameget over dem. Mr. og Mrs. Johnson havde nemlig forladt Hjemmet for at se til Naboen og en lille Pige paa 8-9 Aar forblev Hjemme, da to af "Kansas travellers" kom ind i Huset og spurgte Pigen efter om Manden var hjemme, hvilket hun med barnlig Trostholdighed svarede nej til. De spurgte da efter om der fandtes Penge i Huset, hvilket Pigen ikke mente der gjorde. De saa sig lidt omkring, begav sig op paa Loftet, hvor Mr. Johnson havde en Haandkuffert staaende med Vintertøj til en Værdi af \$18 som de medtog. Den lille Pige vilde følge efter dem, men de borte sig med den Bemærkning, at hendes Pio var i Fare om hun kom for nær. De forlod Huset med deres Byttemen som siden tilbage og da løb Pigen i sin Forstrækkelse bort. Man har senere søgt efter dem, men er endnu ikke kommen dem paa Spor.

Union Pacific Jernbane.

Den nye Kjøreplan, som traadte i Kraft den 2. Sept.

Tog No. 1, Pacific Express, afgaar fra Council Bluffs 7.35 Aften og ankommer til Denver anden Dag Kl. 6.15 Aften, til Ogden tredje Dag Kl. 5.45 Eftermiddag og til San Francisco fjerde Dag Kl. 10.45 Form.

Tog No. 201 afgaar fra Kansas City samme Form. Kl. 10.00 og ankommer til Denver 7.15 Form. næste Dag og træder i Forbindelse med Tog No. 1 i Cheyenne.

Tog No. 3, "The Overland Flyer", afgaar fra Council Bluffs 7.30 Morgen, ankommer til Denver 6.30 Morgen anden Dag, til Ogden 9.00 Aften anden Dag, til San Francisco 10.45 Form. tredje Dag til Portland 8.00 Morgen samme Dag.

Tog No. 203 afgaar fra Kansas City den foregaende Aften 9.40 ankommer til Denver Kl. 8.00 næste Dags Aften og knytter Forbindelse med No. 3 i Cheyenne.

Tog No. 2, "The Atlantic Express" er No. 1 paa Tilbagerejse. Det ankommer til Council Bluffs 8.15 Morgen. Ved Cheyenne gjøres Forbindelse til Kansas City, hvor Tog No. 202 ankommer Kl. 5.00 Aften samme Dag som No. 2 ankommer til Council Bluffs.

Tog No. 4, "The Overland Flyer", er No. 3 paa Tilbagerejse. Det ankommer til Council Bluffs Kl. 5.10 Aften. Ved Cheyenne gjøres Forbindelse med Kansas City gennem No. 204, der ankommer til Westermannsstedet følgende Morgen Kl. 6.20 efter No. 4's Ankomst til Council Bluffs.

Undtagelse. — Der er ingen Togforbindelse fra Californien og Nevada gispaar med Tog No. 4.

Gode lokale Togforbindelser over Stibbanerne, jaavel gispaar som vestpaar.

Efter den ny Kjøreplan er Union Pacific den eneste Linie, som kan tilbyde det rejsende Publikum to daglige Tog fra Council Bluffs, Omaha og Kansas City til Los Angeles og San Francisco.

Det nye ogsaa bringes i Frembring, at Passagerer fra Chicago, som rejser med "The Overland Flyer" fra Council Bluffs faa gjøft en Beiparell i Tiden af 24 Timer fra Chicago til San Francisco og 8 Timer fra Chicago til Portland ved at vælge denne Linie fremfor andre.

Kvindens Retligheder

til at handle hvor det behager hende. Skal idag slaas fast! Her tales slet ikke om Politik eller Frihandel, men den frie og emanciperede Kvinde uforgribelige Forbring paa Fri Handling som en af de medfødte personlige Retligheder Kvinde gennem Stabelen er forlenet med. Den Tid er forbi da Kvinden skulde gjøre sine Indføj under en mandlig Ledfagers Overoplysn. Det oplyste nittende Aarhundrede tillader baade Madamen og Tjenestepigen at gjøre deres Indføj efter eget Valg.

S. N. WOLBACH,

— Ejeren af det største —

Manufakturvarer-Etablissement

i ST. PAUL, NEBRASKA

har med karakteristisk Starphyn opfattes og forstaaet denne Revolution i Udsaaenden, og hans noje Kjendskab til Damerne mangeartede Smag har bevæget ham til at fylde sin store Butik med det mest forskelligartede og moderne i alle Grene af Manufakturvarer, Hvide Varer, Sorte og kulørte Kjolestoffer, Kjolesirtser og Gardintøjer, Korsetter og Handsker.

Dg han har endvidere engageret et Regimente erfarne, forekommende og

Høflige Salgsmænd

talende de forskjellige Sprog, til at være Damerne til Tjeneste og vise dem de mest smukke og prisbillige Prover af alle Slags Tøjer og til at forfibre dem om, at det er deres største Glæde at forevise det righoldige Varelager.

Besog Wolbach's Løjvare-Magasin.

hun opfordrede mig flere Gange til at opsoge ham, men jeg afstog det hver Gang: „han har ikke længer til mig end jeg til ham." „Det er mig en hel Gaade," sagde Estrid. „Du modtager ham med den største Jubel som din skæreste Ven, beder ham endelig være din Gæst fra Morgen til Aften: da han saa kommer, er du fuld imod ham, og da han bliver borte, bryder du dig ikke det Mindste om at se ham igjen." „Nu ja, saa har jeg jo vist ham al skuldig Gæstfrihed ved at indbyde ham til at komme her, og naar han saa ikke vil benytte denne Indbydelse, vil jeg viskelig ikke paandre ham mit Selstabil." „Men han kunde jo være bleven syg." „Saa havde han nok stikket Bud herned. Nej han er saanaand ligesaa frisk soy du og jeg. Det er ikke Andet end Lune af ham, og det skal man ikke søje ham i." Til sidst vaagne de dog min Nysegjerrighed og aggede mig til at søge nærmere Forklaring. Dog vilde jeg ikke ligefrem søge ham op, men gaa ned til Skoleborg Kro forat sjoede Tændsikker i Kjojobmandsboden, maaste kunde jeg da tilfaldigt erfare Noget om ham eller endog møde ham. Jeg gik ud i Krohaven, om han muligvis skulde være der, men han var der ikke. Jeg spurgte en Pige, som kom forbi, om der ikke boede en ung Kunstner paa Kroen.

„Ja jeg kan takke dig for mere end den — for en Zde, jeg faar." „En Zde?" sagde jeg og tænkte paa Valborg. „En kunstnerisk Zde!" „Naa saaledes!" „Ser du," vedblev Hvibbjørn, „det er for hendet mig, at jeg længe har gaaet og grublet over en Opgave, uden at finde mig til Rette med den, til sidst bliver jeg ganske tung og træ i Sindet, stundom fuld af bitter Mismod over mig selv. Men saa kan det handles, at jeg en Dag bliver rigtig oprømt og glad, og da er det pludselig, som om der blev tryklet paa en skjult Fjeder inden i mig, og Billedet, som jeg forgjæves har søgt efter i Dage og Uger, staar i et Nu lystvende for min Fantasi. Netop saaledes gif det mig forleden Dag hos Edert. Sjældent har jeg følt mig saa lykkelig og glad som den Dag, og da jeg saa gif fra Eder og blev alene — saa stod Billedet der pludselig." „Dg hvilket Billede, om jeg tør spørge?" „Niels Ebbesen." „Niels Ebbesen!" udbrød jeg overastet, „men hvorledes kan du bruge Valborg til ham?" „Hvem har talt om Valborg?" „Jeg mente," stammede jeg forvirret, „jeg tænkte — du talte forleden om at hugge Valborgs Billed i Marmor." „Det var et øjeblikkelig Indfald, som ikke har videre at sige. Men Niels Ebbesen har været længe Tider i mine Tanker, uden at jeg ret kunde magte ham. Alerede inden jeg rejste fra Rom, fik jeg Befilling paa ham. Opgaven var god, men jeg kunde ikke ret saa Syn for den. Hvordan jeg saa vendte og drejede det, blev det aldrig andet end en almindelig Riddersmand med et langt Sværd i Haanden — saadan en Tyr kunde jeg jo sagtens lave, men der syntes mig ikke at være videre vart ved den. Men forgangen Aften, da jeg gif fra Zer, saa fik jeg ham at se." Hvibbjørn tog et Blad Papir, hvorpaa der var ridset en Skizze, og viste mig. „Den bliver god," sagde jeg, vilkaarlig grebet af det staaende i hele Højguren.

Ganske rigtigt, der sad Hvibbjørn og aalte noget Ler, som han havde foran sig paa Bordet. Han sprang op og tog imod mig med glædefraalende Ansigt. „Det var smukt af dig at se til mig. Dg Tak for den prægtige Dag, jeg sidst havde hos dig." „Selv Tak." „Det er kun et løst Udkast, hvorefter du ikke maa dømme — naar jeg en Gang faar ham fuldt færdig i Bronze, tænker jeg, det skal blive ganske anderledes. Men saameget kan du nok se heraf, at det, jeg især vil have frem, er det sammenfluttede, den faste Underlighed, der i Lausaged presser sig sammen til Dæd. Derfor skal han være klædt i Jern fra Top til Taa, thi selve Jernstøbet